

constitisse. Quam ego rem nō aliunde puto, q̄ ex infirmis viribus, neq; ad censum commodis prouenire, cū simile veri nullo pacto fiat, vt vbertatem tantam negligenter. Hos itaque, Pater amplissime miseratus, cum nobis ipsi tantum nati non simus, curauimus, collectis pomis ac præbitis, ne ieiuni ac fameſcentes interirent. Quod cum alias in lucubrationibus meis effeciſſem, idem nunc in Commentarijs in Secundæ Primæ, ea potiffimum ratione feci, quod præter illius præſtantiã, tum in Theologia, tum in ea Philoſophiæ parte, quæ de moribus agit, hic mihi Liber ita videbatur eſſe omnibus neceſſarius, vt abſq; illo fieri, vel ingenti cum iactura, vel nullo modo poſſet. Complectitur enim prima illa rerum capita, ſine quibus aut caligēs in cæteris, opus eſt, aut cæcutias. Adde & vilitatem, quæ tāta in illo eſt, vt a cunctis ſimul ordinibus, ad hunc ſit quaſi ad perennem ac lympidum fontem adcurrendum. Quis etenim Doctorem, ſine Thoma, non aridus videri poterit ac ieiunus? Quis ſacerdotū non Baculo Aquinatis innixus, in expiandis peccatis populorum, non ſæpe ceſpita-bit? Eneruati proculdubio erūt, ac ſine uiribus abſq; hoc de pulpitis declamātes, in tantaq; legum affluentia, periti Cæſarei, Pontificijq; Iuris inopes & egētes. Sicuti vero Aquinatis Thomæ inter Prædicatores principis, fructus decerpere nullus debuit, prius quā Caietan. Thomas in Prædicatorij gregis ſpecula cōſtitutus, ita profecto a nullo melius accipiendi ſunt, atq; auidius comedendi, quam ab eo, qui Prædicatores tanta eſt charitate complexus, vt bonos in illis mores confirmans, nunc reſtituens collabentes, in fouendis protegendisq; illis, & omnibus præſtet, & a nemine ſuperetur. Accedit, quod nobiliſſimi viri, ac ſupra fidē doctiſſimi (qualis eſt Aquinas noſter) nobiliſſimo in primis & inter eruditos quotidie uicētitanti, Commentaria iure quodam debita uidentur. Quæ duo, q̄ pari nexu in te vnū coiuerint, nō hominibus iam, ſed ipſis et (ſi licet) brutis ac lapidibus colliqueſcit. Poſſemq; ego ſtolidior aliquādo forſitam uideri, ſi amorem tuum ac ſtudium in eruditos uiros, ſi et familiae tuæ, tum Pontificibus tummiſ, tum longo Senatorum agmine (quanto. ſ. nullā in toto Chriſtiano orbe reperiās) exornatæ, recēſere laudes parauero. Super eſt, Reuerendiſſime pater ac domine, vt qñ neq; aurum neq; argentum mihi eſt, ac ſi maxime adeſſet (ea tua eſt integritas, quæ ad collucentia ſolum iſta & fluxa non inhiet) vt hæc mea munera, ea qua dantur fronte, recipias & calathi tenuitatem, ipſorum fructuum, quos tibi nunc damus, & ampliores in poſterum pollicemur, dulcore ac pinguedine metiaris. Vale feliciter.